
STARTZONDAG, 1 sept. 2025 Doopsgezinde Gemeente Aalsmeer

10.00 uur: Ontvangst met thee en koffie en verrassing

10.30 uur: VIERING / DIENST “Spelen met vuur”

Piano: Valeriya Zakopay Koster: Leon de Graaff Kerkenraadslid: Annigje Leighton
Sprekers / voorgangers: Eline Koopman, Ellen van Houten en Paul F. Thimm

Opening en Mededelingen

Aansteken van de kaarsen met tekst

Zingen “Goede morgen, welkom allemaal” **288**

Bemoediging en Groet V = voorganger **A = allen**

V: Of je blij bent dat je hier bent en of je moe bent of bezwaard,
A: je bent welkom.

V: Of jouw geloof sterk is en of jouw geloof op de proef gesteld of breekbaar is,
A: je bent welkom.

V: Of je ernaar verlangt om God te eren, en of je het nodig hebt om stil te zijn,
A: je bent welkom.

**God verwelkomt ons allen
en belooft om ons hier te ontmoeten.**

V: Genade, barmhartigheid en vrede van God, die ons liefheeft
en van Jezus Christus, die ons voorgaat
door de Heilige Geest, die ons inspireert en uitdaagt. Amen.

Met elkaar delen en Welkom aan een nieuw lid

Zingen “Zing voor Gods licht” **Iona nr. 6 (alle 4)**
melodie “Lof zijn de Heer” (868)

Gebied

God, vandaag is de eerste zondag van het nieuwe seizoen in deze kerk.
We zijn blij dat we *samen* zijn, zó blij dat we het er warm van krijgen.
Dat komt natuurlijk ook door de zon die juist vandaag zo prachtig schijnt.
Dat is een cadeautje waar we dankbaar voor zijn.

Ook dat het hier weer zo mooi is gemaakt en dat we met kinderen en ouderen samen zijn.

En dat er mensen zijn die het fijn bij ons vinden en er ook bij willen horen, zoals Ireen. We danken u dat we als Gemeente zoveel kunnen betekenen, voor elkaar en voor de mensen om ons heen.

Bij ons in de straat, maar ook voor mensen verder weg, in andere landen waar mensen het moeilijk hebben.

Laten we nooit vergeten ook aan hen te denken en te doen wat we kunnen om zelf een lichtje te zijn en warmte te verspreiden voor wie dat nodig heeft.

We vragen u of u ons daarbij wilt helpen. Amen

Bijbels kwartetspel maken in groepen

Daarna: even **kijken wat er in de groepen gemaakt is**

Zingen “Vlammen zijn er vele”

970:1,3,5

Gesprek van een moeder en een zoon over “(Spelen met) vuur”

I.

Zoon en moeder gaan op een bankje zitten. Zoon speelt met een aansteker (klik, klik).

Moeder zenuwachtig: Kind, hou nou 's op, ik word helemaal doodnervus van je.

Zoon: Waar word je doodnervus van, Mam? Van het geklik van een aanstekertje?

Moeder beetje fel:

Nee, joh, wat je doet is zo gevaarlijk. Spelen met vuur. De boel kan zo maar in brand vliegen. Hou er alsjeblieft ermee op, Paul.

Zoon:

Rustig, rustig, Mam. Dat gaat toch niet gebeuren. Een fikkie steken is best leuk. Maar het moet wel veilig. Dat weet ik wel. En ik doe het alleen maar in de lucht. Ik kom nergens aan. Kijk maar... *hij speelt weer met de aansteker.*

Moeder:

Als ik je nou lief vraag, om het níet te doen. We zitten hier notabene in de kerk en daar moet je al helemaal niet met vuur spelen. De kerk is *een monument*, dat moet niet in brand vliegen.

Zoon: Oké, oké. Maar, Mam, in de kerk spelen ze voortdurend met vuur.

Moeder: Pardon?

Zoon:

Nou ja. Kijk, zo net nog. Er worden kaarsen aangestoken. Er zijn kerken daar branden een heleboel waxinelichtjes en kaarsen. Als dat niet spelen met vuur is, dan weet ik het niet, Mam.

Moeder:

Dat is toch heel iets anders. Kijk Paultje, de mensen doen dat heel voorzichtig. Ze dénken daarbij aan iemand. Sommigen spreken er zachtjes een gebed bij. Dat kun je toch niet “spelen met vuur” noemen.

Zoon:

Nou, ik vind het wel spelen met vuur. En ik vind het wel mooi ook. Dat de mensen een kaars aansteken. Dan kun je iets zien en voelen. Het wordt licht en het wordt warm. Spelen is toch niet verkeerd.

Moeder *nadenkend*: ...Nee, spelen is op zich niet verkeerd.

Als je het zo bekijkt...Misschien heb je wel gelijk, ja, ik denk dat je eigenlijk wel gelijk hebt. Spelen hoort in de kerk...een soort heilig spel. Als het maar voorzichtig gebeurt.

Zoon:

Ja, met vuur moet je heel voorzichtig spelen. Onze meester op school heeft een keer gezegd:

“Vuur is een goede dienaar, maar een slechte baas.”

Moeder: Dat vind ik mooi gezegd: “Vuur is een goede dienaar, maar een slechte baas.”

Zoon:

Hij bedoelde, dat je vuur in de gaten moet houden. Dan kun je er mooie dingen mee doen, zoals koken bijvoorbeeld. Maar als je vuur zijn gang laat gaan, dan loopt het uit de hand...één vonkje kan een heel bos of huis afbranden en mensen. Verschrikkelijk.

Moeder: Zo is het maar net

Zoon: O ja,,Mam!

Moeder: Ja?

II.

Zoon:

Dat verhaal, dat je laatst vertelde. Dat vond ik zo geweldig. Dat ging toch ook over vuur.

Dat verhaal van die jongen die op zoek was naar vuur. Hoe ging dat ook alweer?

Moeder:

Even denken.O ja, ik weet het weer. Dat verhaal ging zo:

Een jongen gaat op weg, om vuur te zoeken.

Op het eiland waar hij vandaan kwam, was al zo lang geen vuur meer gemaakt. Hij stapte in zijn bootje...

Zoon:

O ja, hij had geen idee meer, hoe vuur eruitzag. Maar toch, tóch wist hij dat hij ergens vuur zou kunnen vinden en daarom noemde hij zichzelf “Ikvind”.

Moeder: Precies! Ikvind was zijn naam. Laten we het maar een beetje samen vertellen, wel zo leuk!

Zijn reis in zijn bootje duurde wel een poosje. Maar eindelijk komt hij tóch in een havenplaats. Enthousiast liep hij naar de mensen die hij daar ziet zitten.

Dan schrikt hij een beetje, want die mensen zien er niet uit (!):

hun kleren zijn oud en versleten,

er zijn er zelfs mensen bij die blind en ziek zijn.

Meteen houden ze hun handen open en roepen: "Alsjeblieft, geef ons iets!"

"O, maar ik kom niet om iets te geven. Ik kom om iets te vragen." Zei Ikvind

"Vragen? Aan ons? Zie je dan niet, hoe arm we zijn? –

We hebben geen huis en nauwelijks te eten.

We hébben niks te geven. We moeten zelf voor alles bedelen.

Weggegooid zijn we." Ikvind hoort en ziet dat ze erg verdrietig zijn en huilen.

"Ga maar naar de overkant, waar de rijke mensen wonen; die hebben genoeg van alles."

Zoon: Ikvind komt dan bij grote witte huizen met prachtige groene tuinen. Maar bij de hekken met dikke sloten staan bordjes met: *Pas op voor de hond!* Hoe je daar binnen moet komen?

Moeder: En dan komt Ikvind bij een tuin waar hij een man ziet staan.

"Dag Meneer, ik zoek..."

Zoon: "Je hebt hier helemaal niets te zoeken...wegwezen jij en gauw!"

Moeder: "Nou, ik zoek alleen maar vuur, hoor", zegt Ikvind nog snel.

Maar die meneer die werd me een partij boos:

Zoon:

"Wat zeg je? Vuur?... De boel hier een beetje in brand komen steken... Eruit!... Ga weg!"

In de tussentijd hadden de burens de politie gebeld. Twee agenten pakten Ikvind op en brengen hem naar de gevangenis.

Moeder: In de gevangenis zaten toen al een stuk of zes mannen..."

Zoon:...vanwege het cellentekort...:)

Moeder:

...ze kijken niet eens op, als Ikvind naar binnen wordt geduwd.

"En ik heb niks gedaan!... Ik ben alleen op zoek naar...vuur!"

Zoon:

"Vuur? – Dat bestaat niet meer!" zegt een man die op de grond zit.

"Een koude wereld...dat bestaat! Vergeten worden, dát bestaat!"

Moeder:

Een andere gevangene zegt: "Vuur? Dat is alleen maar een verhaaltje van oude mannen en oude vrouwen!" - Daarna is het helemaal stil in de gevangenis.

Een uur later wordt Ikvind gelukkig weer vrijgelaten.
 “De stad uit! Maak dat je wegkomt!” roept een agent hem na.
 - Ikvind loopt snel verder en komt in een groot bos.

Zoon: In het bos komt Ikvind een oude vrouw tegen, op een omgevallen boom.
‘Vuur is alleen maar een verhaaltje van oude mannen en vrouwen.’ heeft die ene
 gevangene toch gezegd? Daarom loopt Ikvind naar de oude vrouw en fluistert haar toe:
 “Ik zoek vuur...Weet u waar ik vuur kan vinden?”

Moeder:

Wonderwel verstaat ze hem.
 Want vaak denken we, dat oudere mensen niet zo goed meer kunnen horen, maar zij
 wel hoor!
 De oude vrouw schudt haar hoofd. De tranen lopen langs over haar wangen:
 “Mijn zoons zijn in de oorlog gestorven. Vraag mij niet naar vuur.
 Ik weet alleen nog maar van dood en verdriet, niet van vuur.”

Zoon:

“Wat erg!” denkt Ikvind en hij loopt verder het bos in.
 Op een open plek laat hij zich op de grond zakken. Hij slaat zijn handen voor zijn ogen:
 “Wat erg! Er is geen vuur meer, nergens meer. Ik vind alleen maar lelijke dingen en
 mensen die het zo moeilijk hebben, die alles kwijt zijn met heel veel verdriet en pijn.”

Moeder: Toen klonk er een stem: “Waarom huil je!”
 Het was van een meisje dat langsliep en Ikvind ziet huilen.

Zoon: “Omdat al het vuur uit de wereld is verdwenen. Het is nergens te vinden.”

Moeder:

Het meisje lachte en zei: “Nee hoor. Kom maar met mij mee. Wij hebben nog.
 ”En waar neemt het meisje Ikvind naar toe?

Zoon: Naar haar familie, naar haar vader en moeder, broertjes en zusjes...

Moeder: precies en naar haar...opa en oma, oom en tante

Zoon: ...neefjes en nichtjes, vriendjes en vriendinnetjes...

Moeder: ...ja, ja. ja.

En ze zijn allemaal heel aardig voor hem en ze zeggen “Welkom, kom erbij!”.
 Ikvind ziet direct hoe goed ze voor elkaar zijn. – Hij wordt er warm van.
 De moeder troost een van de kleintjes. Opa deelt brood uit. Oom en tante doen
 spelletjes met de oudsten. Er wordt gezongen voor het eten en ze hebben plezier.

Zoon:

Een paar kinderen komen naast Ikvind zitten.
 Ze vragen hem: “Waar kom je vandaan? Wil je ons een verhaal vertellen?”

Moeder:

De hele familie deelt hun eten en drinken met Ikvind.
Hij krijgt er steeds méér een warm gevoel van.

Zoon: “Wat is dat wat ik voel? Wat zou dat zijn?” vraagt hij aan het meisje.

Moeder:

“Wat je voelt? – Dát is vuur! – vertelt ze hem.
Als je van elkaar houdt en goed voor elkaar bent, dan voel je vuur.
En als dat vuur eenmaal brandt, gaat het niet meer uit...

Zoon:

...En je wilt het ook nooit meer kwijt!”

Na een poosje staat Ikvind op en gaat terug naar zijn bootje. Hij krijgt brood mee voor onderweg, een stevige hand van vader en een knuffel van de kleintjes en de moeder

Moeder:

...en ook nog een bloem en een mooie tekening. Met zijn handen vol gaat hij op weg.
En wie komt hij in het bos tegen?

Zoon: De oude vrouw!

Moeder:

Juist – op de boomstam in de avondzon.
Ikvind gaat naast haar zitten, pakt haar hand vast en geeft haar een knuffel...net zolang totdat ook zij warm begint te worden en minder verdrietig.

Zoon:

Ikvind loopt verder naar de gevangenis. Hij fluistert lieve, warme dingen door de tralies, totdat ook de stoere mannen daarbinnen warm worden en weer voorzichtig durven te hopen op vrijheid en vreugde.

Moeder:

Ikvind komt ook weer langs de rijke huizen. Hij groet de mensen daar en hij vertelt over vrede en vriendschap. Verbaasd openen de mensen hun ramen om te kunnen horen wat hij zegt.
Ze openen zelfs de dikke sloten en komen met hun honden aan de lijn naar buiten gezellig bij Ikvind staan.

Zoon:

Natuurlijk zoekt Ikvind ook de bedelaars bij de haven op. Hij vertelt hun wat hij heeft beleefd: hoe hij het vuur weer heeft gevonden – Vuur van God. En Ikvind deelt het brood wat hij heeft gekregen.

Moeder: Ze krijgen het er warm van. Eindelijk iemand die goed voor hen is.
Ze schuiven een stukje op, zodat hij bij hen kan komen zitten. Heerlijk is dat, zo samen.

Zoon:

De volgende dag vertrekt Ikvind met zijn bootje. Hij gaat weer naar huis, naar het eiland waar hij vandaan komt om het vuur ook daar terug te brengen.

Moeder: En zo laat hij vrienden achter en gaat hij nieuwe vrienden tegemoet.

UIT.

Moeder: Als jij niet met die verdraaide aansteker had zitten spelen, hadden we ook niet meer aan dat verhaal van Ikvind gedacht!

Verhaal "Ikvind" bewerkt en ingewerkt uit: Han van Uden, Als het op vieren aankomt, p.85-86

Muziek

Zingen "Give me oil in my lamp"

Allewiejo 226:1,2,3

Gedicht "Vuur" van Stef Bos**Gebed en Onze Vader**

Ellen:

Vuur dat ons licht wil geven – ook als het donker is!
Soms zijn we bang, omdat we ons alleen voelen of onzeker.
God, laat ons dan merken dat U als vuur bent, zodat we niet meer zo ongerust
maar sterk en moedig worden en elkaar kunnen helpen en steunen.

Paul:

Vuur dat ons warmte wil geven – als het koud is in de wereld of om ons heen!
We rillen en schrikken ervan, hoe lelijk wij mensen tegen elkaar kunnen doen.
God, laat ons dan denken aan dingen, hoe we elkaar blij kunnen maken,
hoe we elkaar laten voelen en horen dat we van elkaar houden,
dat we een beetje helpen dat er overal meer liefde is dan haat,
meer vrede dan ruzie en oorlog.

Ellen:

Vuur dat in ons aangewakkerd wordt als we met elkaar nadenken en praten
over verhalen van de bijbel en van nu over het leven met elkaar en met God,
over zoeken en vinden, getroost en bemoedigd worden als je het niet ziet zitten.
Ja God, we danken U voor bijbelverhalen waar we samen mee bezig waren
in de tafelgroepen. Dat die verhalen ons helpen om met elkaar te praten en te delen, wat
voor ons leven belangrijk is en waar we beter en gelukkiger van worden.

Paul:

Vuur van God, U brengt mensen bij elkaar als rond een kampvuur,
Help ons, om ook aan hen te denken die verdrietig zijn of bang,

ziek of heel alleen, arm of gepest,
 ja dat we er zijn voor hen die het moeilijk hebben.
 Geef ons altijd weer ideeën en kansen, hoe we dat kunnen doen
 zoals Jezus het ons heeft voorgedaan.

Daarom bidden we nu het gebed van Jezus met elkaar:

Onze Vader in de hemel!
 Laat uw naam geheiligd worden,
 laat uw koninkrijk komen
 en uw wil gedaan worden
 op aarde zoals in de hemel.
 Geef ons vandaag het brood dat wij nodig hebben.
 Vergeef ons onze schulden,
 zoals ook wij hebben vergeven wie ons iets schuldig is.
 En breng ons niet in beproeving,
 maar red ons uit de greep van het kwaad.
 Want aan U behoort het koningschap,
 de kracht en de majesteit - in eeuwigheid. Amen

Zingen “Zing voor de Heer een nieuw gezang”

655:1,2,4

Zegenlied zingen “Vrede wens ik je toe” (uit Iona)

ZZZ 147 (alle 2)

Doven van kaarsen

Collecten bij de uitgang

11.45 uur: Gezamenlijke lunch